

PEKLO V ANTIKVARIÁTU

Pondělí, 31. října 2016

Následující povídání jsem dostala párkrát e-mailem. A protože se mi moc líbilo a nerada dávám něčím, co napsal někdo jiný a nevědět nenapsat pod to jeho podpis, všechno jsem si - stejně jako vždy - vyhledala. Je to sice už dva roky staré, ale kouzelné a bohužel, pravděpodobně...

Moje dnešní návštěva antikvariátu: Slečna za pultem. Na stěně visí velká fotografie Jana Wericha a hned vedle Oldřich Nový.

Já: Slečno, kolik stojí ty fotografie?

Slečna: Těch dvou chlapů?

Já: Ano těch dvou herců.

Slečna: Se musím zeptat. A to sou herci?

Já: Ano, to jsou, respektive za svého života herci byli. Vy nevíte, kdo na těch fotografiích je?

Slečna: Ne! Akorát toho s bradkou jsem viděla, jako malá, v nějaké pohádce.

Já: Vy jste studentka?

Slečna: Nó. Letos maturuju.

Já: Vzhledem k tomu že letos maturujete, fakt nevíte kdo byli Jan Werich a Oldřich Nový? (Dobře, toho Nového bych ji odpustil)

Slečna: Ne...

Já: Hm. A chodíte například do kina nebo do divadla?

Slečna: No, občas... ale spíš ne.

Já: A co vás baví, kdy máte volno?

Slečna: Serfuju po internetu a poslouchám muziku.

Já: No? (S nadějí) A jakou muziku?

Slečna: Justina Biebera. Ten je boooží.

Já: Hm. A budete dál studovat?

Slečna: Nó. Vějšku. Chtěla bych studovat ŽURNALISTIKU. A PSÁT O SLAVNEJ LIDECH. TO BY MĚŠ BAVILO.

Já: Bez pozdravu mizím v pražských ulicích a jen dav lidí kolem mě brání, abych nahlas neřval: Ten Novotný (Pavel Novotný) měl pravdu. Je to všechno pakáček nevzdávaná a nic jiného si nezaslouží, neřval bychom ji dnes a denně obložili bulvárem. Jejich mozky na nic jiného nestačí. Huch. To bylo peklo... JIŘÍ HERMAN